

Yahudi milleti

Seydi Şahin: “İktisad Risâlesinde Yahudi milleti hırs, hile ve riba ile ancak geçinebilecek kadar kazanır deniyor. Bildiğimiz Yahudiler ise gayet zengin kişiler. Üstad Hazretleri neyi kast etmiş?”

Yahudiler Tevrat’a sadakatlerini kaybettiklerinden beri tarih boyunca çok çile çektiler, vatanlarından oldular, yüzlerce yıl bir karış vatan toprağına hasret yaşadılar, sair milletler nezdinde ezildiler, perişan oldular. Beş yüz yıl önce İspanya’dan ve Avrupa’nın her yerinden sürülen ve sınır dışı edilen Yahudiler, sadece Osmanlı tarafından kabul edildiler ve vatandaş sayıldılar. İkinci Dünya Harbi yıllarında Nazi Almanya’sında hunharca yakılan, öldürülen ve yok edilen Yahudileri daha insanlık hafızası unutmadı. Hitlerin üstün Alman ırkı oluşturma hayallerine yüz binlerce Yahudi kurban gitti. Yahudiler son yüzyıla kadar bırakınız ekonomik geriliğı, sosyal hayatın her ayrıntısında da perişan bir hayat yaşadılar, horlandılar ve dışlandılar. Fakat son yüz yıl içerisinde dünya Yahudilerini bir araya toplamayı amaçlayan Siyonizm felsefesi dünyaca bir takım güç merkezlerini de arkasına alarak 1948’de devletleşme fırsatı buldu.

İktisad Risâlesinde de beyan edildiğı gibi, Yahudi milleti hırs, hile ve ribâ (faiz) milletidir. Onların dünya sermayelerinin temelinde bu üç unsur yatar. Genellikle gayr-i meşrû kazançları meşrû sayarlar. Bununla berâber, “ancak yaşayacak kadar rızıklarını bulurlar.”¹ Buradaki “yaşayacak kadar”dan maksat sadece dünya hayatı itibariyledir. Yahudiler âhiret hayatını düşünmediklerinden, dünyevî olarak ne kadar zengin de olsalar, âhiret açısından fakir hükmündedirler. Oysa âhireti bilen ve inanan sahranişînler (bedevîler) için dünyevî kanaatkârlık, âhirette ebedî zenginlik hükmündedir. Bu açıdan âhireti bilen ve inanan, az da olsa kanaatla yetinir; dünyanın en zengininden daha zengin yaşar. Âhireti bilmeyen ise her türlü gayr-i meşru kazancı meşru sayar; hiçbir şeyle yetinmez, hiçbir şeyle gözü doymaz, hiçbir zaman ihtiyacı bitmez, hep ihtiyaç içinde sefil yaşar.

Dipnot:

1- Lem’alar, s. 149